

Král slunce

Arakain

O tisíc tupejch mozků denně zakopávám,
jak stádo bloudí.
Už se vidím, jak té lůze rozkazy dávám,
jsou slepí, o pomoc loudí.

Bída, chaos, anarchie, jednooký králem,
supí už krouží.
Zástup líných snobů tloustne, spokojí se s málem,
když pije z krvavých louží.

Poháněn vlastní vírou,
vám hrana zvoní,
políben hvězdnou silou
tu stojím.

Přicházím já, povolán, kdo z vás je více?
Pro vás tu tančím, nespoután,
já jsem Král Slunce.

S láskou lidu pokornému svou vizi dávám,
ať řičí touhou.
Bič a cukr povolávám,
jsou svolní na cestu dlouhou.

Poháněn vlastní vírou,
vám hrana zvoní,
políben hvězdnou silou
tu stojím.

Přicházím já, povolán, kdo z vás je více?
Pro vás tu tančím, nespoután,
já jsem Král Slunce.

Já jsem jediný, kdo vás tu spasí,
jak démant zářím, nezhasínám,
pro slávu svou zlatý meč tasím,
jsem ďáblův švagr, nepopírám.

Přicházím já, povolán, kdo z vás je více?
Pro vás tu tančím, nespoután,
já jsem Král Slunce.

Přicházím já, povolán, kdo z vás je více?
Pro vás tu tančím, nespoután,
já jsem Král Slunce.